

XVI.

II. Quæstio.

Annon solum Filius, sed & Pater ac Spiritus S. adeoq; tota Deitas fuerit incarnata?

Quæstio movetur propter Praxeam, Noëtum, Sabellium, atque ex hujus schola prodeuntes Patripassianos, qui ut Trinitatem Personarum negabant, ita totam Deitatem incarnatam fuisse docebant.

XVII.

Nos verò ut maximè tres Personas in Deitas esse, ejusque numero essentiaè participamus: ut maximè etiam Incarnationis op respectu omnibus personis commune est (Heb. 10. v. 5. Matth. 1. v. 20.) tamen rationum Filium incarnatum fuisse asseveramus

I. Propter clara Scripturæ loca: Jec. 9. v. 6. Joh. 1. v. 14. Rom. 4. v. 4. II. Propter rationes evidentes. Ille enim tantum per quem cum DEO poteramus reconciliari, *ἰσοθεῖον* atque *ὁμοεικόν* cælorum consequi, atque ad DEI imaginem restauratum tantum poteramus cum DEO reconciliari: Rom. 8. v. 3. per quem & conditi sumus: Joh. 1. v. 3. Coloss. 1. v. 16. dilectum DEUS gratis sibi acceptos fecit: Eph. 1. v. 6. Per eundem cælestem hæredes DEI tantum fieri poteramus: Rom. 8. v. 17. Per ad imaginem DEI instaurari, qui est imago DEI viva: Hebr. 1. v. 3. Filium tantum incarnari debuiffe.

XIII.

III. Quæstio.

An qui incarnatus fuit Christus carnationem verè ac propriè Deus, Deiq; Filius?

Hæc quæstio movetur non solum propter Ebionem, Cerinthum, Samosatenum, Photinum, qui Christum *ψαλόν ἀνθρώπων* dixerunt, item & Carpocratem, qui ante incarnationem Deum aliquem modo Spiritum creatum dixerunt: sed & Michaëlem Servetum, qui imaginariam tantum Deitatem attribuit, ita eundem per modum Filium Dei factum fuisse clamavit. Calv. Institut. lib. 2.